

Μοναχός Ηλίας Καρυώτης (1907-1 Απριλίου 1994)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές](#)

Γέροντας Ηλίας Καρυώτης, η ζωή του δύσκολη αλλά γεμάτη αγάπη

Γέροντας Ηλίας Καρυώτης, η ζωή του δύσκολη αλλά γεμάτη αγάπη

Ο κατά κόσμον Ηλίας Αποστολίδης του Σωτηρίου και της Κωνσταντινιάς γεννήθηκε στο Γκιουρέ Κορυτσάς της Β. Ηπείρου το 1907. Προσήλθε στο Άγιον Όρος το 1918 κι εκάρη μοναχός στο Κουτλουμουσιανό Κελλί των Είσοδίων της Θεοτόκου στις Καρυές το 1922. Στο Κελλί αυτό έμεναν πατέρες από τη Μυτιλήνη: ο Δαμιανός († 1939), ο Κοσμάς († 1940) και ο Δαμιανός († 1946). Ήταν φιλότιμος, φίλεργος και φιλάδελφος, όπως και οι Γεροντάδες του.

Ο Γέροντας Ηλίας ήλθε στο Περιβόλι της Παναγίας μας μόλις ένδεκα ετών. Δεν βγήκε ποτέ στον κόσμο, παρά στο τέλος της ζωής του, από μεγάλη ανάγκη. Τον πήγανε οι υποτακτικοί του στο νοσοκομείο, στους θεράποντες ιατρούς. Είχε μεγάλη ευλάβεια στην Παναγία. Προαισθάνθηκε το τέλος του και το είπε στους συνοδούς του: «Την ημέρα της Παναγίας, του Ακαθίστου, θα φύγω». Έτσι κι έγινε. Τότε ήμουν αρχιγραμματεύς στην Ιερά Κοινότητα. Θυμάμαι πήγα στη σεμνή και κατανυκτική κηδεία του. Ο υποτακτικός του Δαμιανός έκανε ό,τι μπορούσε να περιποιηθεί τον πολύ κόσμο.

Ο παπα-Αναστάσης ο Καρυώτης στα ωραία Δίπτυχά του, γράφει περί αυτού: «Γερο-Ηλίας. Άκακος, αφανής, καλογερικότατος. Την ημέρα του θανάτου του κάλεσε τον Γέροντα και τους πατέρες από το μοναστήρι, τους χαιρέτησε και μετά από λίγο παρέδωσε την ψυχή του. Νηστευτής αλλά και πολύ καλός μάγειρας, έζησε με στέρηση και πενία, αλλά πάντα φιλόξενος· η ζωή του δύσκολη αλλά γεμάτη αγάπη».

Εκοιμήθη εν Κυρίω την 1.4.1994.

Πηγή - βιβλιογραφία

Μωυσέως Αγιορείτου μοναχού, Ηλίας Μοναχός (1907-1994), Πρωτάτον 16/1994, σ. 283. Αναστασίου ιερομ., Αθωνικά Δίπτυχα, Άγιον Όρος 2000, σ. 28.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, «Μέγα Γεροντικό ενάρετων αγιορειτών του εικοστού αιώνας, τόμος Γ΄ 1984-2000, σελ. 1359.